

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. (Συνέχεια)
Βεβαίως. Σάς εύχαριστοι, κύριε.
Όρεθουάρ.

— Χαιρετε, κύριοι!

Ο μαρκήσιος προπέμπει τὸν ιατρὸν καὶ ἐπιστρέφειν, κάθηται πάρα τὴν κλίνην τοῦ Μωροῦ, ὃ ὅποιος κοιμᾶται. Ο Βωτὶς δὲν εἶχε τολμήσῃ σκόμη νὰ τὸν ἔρωτήρη, νὰ τῷ διμήλησῃ περὶ τῶν ἐπιστολῶν.

Ἐπιτέλους, μὴ εἰμπορῶν πλέον νὰ κρατηθῇ, θήγει, διὰ νὰ καθησιεῖται ἡ φωνὴ του καὶ ριψοκινδυνεῖει μίση ἔρωτησιν:

— Συμβαίνει τίποτε δυσάρεστο;

— Πολὺ! ἀποντᾶ ἀποτόμως ὁ μαρκήσιος.

— Τὰ γράμματα;.. ψελλίζει ὁ Βωτὶς.

— Μάλιστα τὰ γράμματα!. Δὲν ἔγνω πιὰ τίποτε. Ακούεις, Βωτιέ; Δὲν ἔγνω τίποτε! Εέρω δὲι τὸ παιδί αὐτὸς εἶναι τίμο. Καὶ δώμας..

— Καὶ δώμας, τί; ψελλίζει ὁ ἀδαμαντπάλης, τοῦ ὅποιου τὸ πρόσωπον εἶχε γίνη πελιδνόν.

— Καὶ δώμας, ὁ φάκελλος, ποῦ μοῦ ἔσφερε πρὸ ὅλιγου, δὲν περιεῖχε παρὰ ἄσπρο χωρί!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

— Μὰ ἐπιτέλους, τί θέλεις νὰ κάμης μ' αὐτὰ τὰ περίφημα γράμματα; ἔρωτᾶ ζωηρῶς ἔνος νέος ἔως τριάντα ἔτῶν, ὃ ὅποιος κάθηται εἰς μίση ταύρων τοῦ Φλήτ-Σιροήτ μαζὶ μ' ἔνα τζέντλεμαν ἀμέρπτου περιβολῆς;

— Αὐτὸς, φιλάρκοι μου, εἶναι τὸ μυστικό μου, ἀποντᾶ πανηρῶς ὁ ἄλλος, τοῦ ὅποιου τὸ πρόσωπον περιβόλιται ωραία μάρη γεγειάς, ἀποτέλοῦσα παράδειξον ἀντίθεσιν πρὸς τὰ πολὺ νεανικά χαρακτηριστικά του.

— Εχθιασμόν;

— Σου εἶπα δχι! φωνάζεις ὁ τζέντλεμαν μὲ τὴν μάρη γεγειάδα, ὃ ὅποιος δὲν εἶναι ἄλλος, καθὼς θὰ ἐμαντεύσετε δέδασι, παρὰ ὁ περίφημος κλέπτης «P».

— Καὶ δὲν ἐμπιστεύεσσαι σὲ μένα ποῦ εἶμαι φίλοις σου; Αὐτὸς δὲν εἶναι εὔρε-

γές ἐκ μέρους σου ὀφίνω δὰ δὲι: ὡς δικηγόρος, θὰ μποροῦσα νὰ σου δώσω μιὰ παλὴ σκηνούλη.

— Πολὺ πιθανόν, ἀλλὰ τί τὰ θέλεις! προτιμῶ νὰ μη σου πῶ τίποτε.

Πέρὸς τὸ παρόν, ὅλο τὸ έγένημα εἶναι νὰ διατηρήσω τὴν ὑπεροχή μου, δηλαδὴ νὰ ἔξασφαλίω αὐτὰ τὰ γράμματα. «Επειτα θέλειμε...» Δὲν εἶναι θωμασία ἡ ἴδεα ποῦ μοῦ ἥλθε, νὰ ἐφοδιασθῶ μὲ μερικοὺς ψευτοφακέλλους, προσγεμίσμενούς μὲ στραφό χωρί; Δὲν ἔκαμπνα λάθος διὰ τὴν ἔλεγχο δὲι αὐτὸς μποροῦσε νὰ μοῦ χρησιμεύσῃ: ἀλλὰ ἡ μεγάλη δυσκολία ήτον γὰ μαντεύσω τὸ χρώμα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἀληθινοῦ φυσικοῦ. «Ἔχω ὡς ἀρχὴν νὰ μη θεούσιμος πατέτησις τὴν τύχην, τὴν προνοιαν αὐτὴν τῶν ἡλιθίων. Γ' αὐτὸς εἶχα μάζι μου ἔνα φάνελλο κίτρινο, ἔνα στοκτή, κ' ἔνα δέσπορο. Ἀλλὰ στὴ δέρη, καὶ τὴ στηγήν ποῦ ἐπρόκειτο γὰ κάμω τὴν ἀντικατάστασι, ἔξεχασα σὲ ποιά τσέπη εἴχα τὸ καθένα.

— Πάσιοι;

— Μὰ νά, αὐτὸι... ποῦ ἔχουν καρμιά φορὰ χιλιάδων ἀξίας.

— Ωστε θὰ φυλαχθοῦν καλά.

— Καλλίτερα παρὰ εἰς τὰ θηραυοφυλάκια τῆς Αγγλικῆς Τροπέζης, γ' αὐτὸς σου ἔγγρωμα.

— Πάσιοι;

— Λοιπὸν τὸ ἀποφασίων! Αἴφοι φάμε, πηγαίνουμε μάζι ὃς ἔνει.

— Πολὺ καλά. «Αλλως τε δὲν εἶναι πολὺ μαρουά. Πίσω ἀπὸ τὸν «Άγιο Παῦλο», στὸ Οιάσπιγχο.

— Στὴ φοερὴ συνοικία τοῦ Λονδίνου! λέγει μειδιῶν δ «P».

— Εἶχε ποῦ εἴμαστε σὰ στὸ σπίτι μας!

— Ας μιλήσωμε τώρα λίγο καὶ για μένα. Πόσες σου φάνεται ἡ μεταμόρφωσίς μου;

— Είσκον! Είσαι ἐντελῶς ὀγρέως στος.

— Μὰ πηγαίνεις, τ' εἶναι εἰδομένη στὸ γέρω Ράλφ.

— Α! τὸ γέρω Ράλφ τοῦ Σινιφίδη. Τὸν δέρω κ' ἔγω. Είναι φίλο μου... Τί καλλιτέχνης κι' αὐτὸς, εἶτα.

— Είστε διόδος του, παρὰ διὰ τὸ φάνελλον τοῦ Βασιλικοῦ Ελενδοχείου. Τὸ πάθημα τοῦ ἔγεινε μάθημα. Γιατί γιὰ νὰ θύγαλη τὰ γράμματα καὶ νὰ τὰ διαβάσῃ στὸ δρόμο, τὸν τσάνωσα ἔγω. Φαντάσου τώρα τὰ μοῦτρα ποῦ θὰ κάρουν κ' οι τρεῖς, διὰ τὸ θάνατόνουν...

— Φαντάσου! διασκόπτει δ ἄλλος (Έπειτα συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

— Τοῦ πέρσης εἴγεινε μάθημα, διδάσκαλον, δὲι ὅποιος ήξευρε τὸ ἀλεπτικό μου καὶ παρεπάλισε τὸν διεισιτηρὸν νὰ δώσω μόνον γραπτὰς ἔξετάσεις.

— Αμαζωπός μόνος, διασκόπτει διδάσκαλος παρηγήθη καὶ διὰ τωρινὸς εἶναι ιδιότρο-

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΙΣ ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΝ

Αγαπητοί μου,

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ μοῦ δέωσες χθὲς γὰ διαβάσω ἔνα περιεργότατον γράμμα. Τῆς τὸ ἔστειλεν ἔνας μικρός μας φίλος, ἀπὸ τὴν Καβάλλαν, ὁ Φιλ...

(ἄλλα δχι, μοῦ φαίνεται δὲι δὲν πρέπει γὰ σᾶς πῶ οὔτε τὸ φευδώνυμον τοῦ) ἀφοῦ ἐδίδασε τὴν Α-

Θηγανίκην Επιστολὴν τοῦ 23ου φύλλου «Ο φόδος τῶν Εξετάσεων». Ερχεται εἰς ἐπικύρωσην ἐκείνου ποῦ σᾶς ἔλεγα, δὲι ὑπάρχουν παιδιά ποῦ φοδούνται τὰς ἔξετάσεις χωρίς κανένα λόγον: δι' αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ ὀπόμη διότι τὸ γράμμα τοῦ φίλου μας περιελέι ἔνα σπάνιον διοκουμένη τὸν παιδικής αὐτοπαραπτηρίσεως καὶ εἶνε πολὺ καλογραφικόν, σᾶς τὸ παραβέτω ἐδῶ

τρόπον μὲ τὸν ὅποιον τὰ ζῷα αὐτὰ φέρουν τὰ μικρά των εἰς τὴν ράχιν των.

· ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

εἶπεν δχι εἰς τὴν ὄγκωστην τοῦ Διάπλασιν καὶ ἔξεθμαν, θὰ ἔθερπτεθῆν ὅπο τὴν ἀσθένειάν του, δὲι δχι τολείως, τούλογκαστον, ἐν μέρει, καὶ θὰ ἤρεις διάλογον εἰχα δλασμον τὰς ἐλπίδας, παρηγήθη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ μέσον τοῦ χρόνου καὶ ἔτσι μένω εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ἔχειρω τί ὀπέκομεν ὁ δυστυχής μας μικρὸς φίλος καὶ δὲι τὸν ἐλυτήριον τέλος ὁ Θεός καὶ ὁ Διδάσκαλός του. «Εἶχω δώμας μίαν ὑποψίαν: δὲι ἀμαζωπάσθε αὐτὸς τὸ γράμμα, ποῦ τὴν περιγράφει τόσον καλά, θὰ θερπτευθῆν. Είστι θερπτεύονται καρμιά φορά αἱ ψυχικαὶ ἀσθένειαι, αἱ ἰδεοληψίαι.

Σᾶς διστάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

· Εβδομαδιαίος Διαγωνισμός α'.) ΜΙΑΧΕΛΗ Ηλέκτρων

· Εστάλη υπὸ τὸν Σημαιοφόρον «Ελλήνων

· Τὸ ἔνταγμα τὸν αὐτὸς φωτογραφικὸν στιγμιότυπον, — παριστᾶ καλλιθέαν! (κυρλαβόν) πίθηκον τοῦ Γιβραλτάρ καὶ δείχνει τὸν ὄποιον μὲ τὸν ὄποιον τὰ μικρά των εἰς τὴν ράχιν των.

· Ανθρωπόμορφος καρκίνος

· Εἶναι ὁ κορμὸς μιᾶς γηραιᾶς ιτέας, ἡ ὄποια εύρισκεται παιρὸν τὰς δχι θας τοῦ Σάρθου εἰς τὰ περιχωρά τοῦ Μάνη. Ως θέλετε εἰς τὴν γαδδούριον ἔχεισθε τὸν κύριον του καὶ φωνάζει. Μήπως τὸν βλέπετε;

· β'.) Ηλεγγυσον

· Εστάλη υπὸ τῆς Θεαίας Γαλατείας

· Εἶναι ὁ κορμὸς μιᾶς γηραιᾶς ιτέας, ἡ ὄποια εύρισκεται παιρὸν τὰς δχι θας τοῦ Σάρθου εἰς τὰ περιχωρά τοῦ Μάνη. Ως θέλετε εἰς τὴν γαδδούριον μὲ τὸν κύριον του καὶ φωνάζει. Μήπως τὸν βλέπετε;

· Εγγλεικὴ πρόνοια

· Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐται, διότε γάρ τοι παρατελούσθουν τὰ ὄντα μεταξὺ μεταξὺ.

· γ'.) Διά τοῦ Σαλλομαθεῖς

· Εστάλη υπὸ τῆς Μεγάλης Ελλάδος

· Devinette

· Madame Grande-Manteau

· Couvre tout, hormis l'eau

· Λύσεις τοῦ Σαλλομαθεῖς

· α'.) Ο καρμηλέρης σχηματίζεται εἰς τὸ

δέραφος, μεταξὺ τῶν ποδῶν τῆς καρμήλας

καὶ φάνεται, ἐάν η ἀριστερὰ πλευρά γινηθεῖ.

· β'.) Καφέ (Μαρίκα, Φερ...)

· γ'.)

Άπορριπτονται: «Στό χρεβάτι», «Τό παιδίον καὶ τὸ κατόπτρον», «Η ἀπέρισκητη Σορία» (ἀκατάληλα).

Η Διάπλασις δυσπέπτεται τούς φίλους της: Δοξασμένο Λάβαρο (ἔστειλα' εμπορεῖς) «Ηώα τοῦ 1913 (παράχουν πολλοί άλλοι τροποί νὰ ικανοποιήθη κανείς ἄλλ' αὐτά τὰ ζητήματα δὲν ἔνδιαφέρουν τὸν κύλον μας» εἶναι πολὺ βαρεῖς) «Ελληνοτούλιν (τὸ ὄνομα σου μόνον ἡτο σημειωμένον εἰς τὸ τετράδιον, καὶ δὲ ἀυτὸς ὅχι, ἐκτὸς τῆς Συλλογῆς ποὺ ἔστειλες, ἀλλας ἀσκήσεις δὲν ειμπορεῖς νὰ στείλης τῶν φίλων μου τὸν ἀδελφούλην) Δ. Π. Βορρ. (βραβεῖον ἔστειλα') «Ἄγρυπνον Φίλακα εἰς Ἀστάριες σου δεκτά) Στεναγμὸν τοῦ Ἄνεμου (ἡ τροποποίησις αὐτὴ μόνον φέτος ἔγινεν εἰς τὸν Ὁδηγόν) Μικρὸν Ζωγράφον (ἔστειλα') Μικρὸν Πρόσωπον (διαγωνισμὸς αὐτὸς τῶν Δισεστῶν εἶναι 1500€: τέτοια λάθη στήματα, ὡς εὐκόλας ἔννοιασμα) Λέοντια (χαρτί πολὺ γράφει μου λοιπόν) Μαρμαρούμενον Βασιλῆν· (εἰλήθησαν περιμένω ἀποτελέσματα) «Ἐλευθερωτὴν (αὐταὶ εἶνε καλλίτεραι εἴσακολούθησα καὶ θὰ επιτύχῃ) Ρουμελιωτάκι (τὸ συγχαίρω διὰ τὸν λαμπρὸδε Βαθμόν) Ουμηράδα (βραβεῖον ἔστειλα) καὶ δὲν τὸ ποίημα τοῦ ἀδελφού σου, ἀλλ' ὅχι δέξαιον δημοσιεύσως δὲν ἐπιμεληθῆ κατὰ θά καμηλή) Μεσογιακὴν Ἀκτὴν (πῶς ἐπηγάλλοτον εἰς εξετάσεις; Νεαρὸν Εὐταπειδῆν; Θέμον Βανιώτην (ἔστειλα ὥλα τὰ ζητήθητα) Λεθιακὴν Φάλαγγα (ἡ ἐπιστολὴ σου ἔστάλη κατὰ λάθος μην ἀνησυχῇς) Μεγαλυνθεῖσαν Ελλάδα (μόνον ἀνὰ εἰς ὑπάρχουν δημένον) Καλλιτεχνην Φειδίαν (θλασσαί) Ναυτάκι τῆς Αἰγαίουν (ποῦ ὁδὸς ξεπαθῶν;) Ροδοδάρνην (βραβεῖον ἔστειλα) Βασιλοπούλων τοῦ Βουνοῦ (βραβεῖον ἔστειλα) Ἐνεπικόν Λέοντα, Ψάρι τῆς Ξηρᾶς, Γιάγκον Π. Νικ., Μέλιντα Θριαμβευτῆν καλ. κτλ.

Εἰς δύος επιστολάκις ἔλαβα μετὰ τὴν 16ην Ιουνίου, ἥπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΗΠΕΙΡΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἔξης: 5, 7, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10, διὰ τὸ Εστερεῖον καὶ 1,30 διὰ τὸ Εξωτερικὸν.

Τόμοι 10 οἱ ἔξης: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Ηπειρού 2ος, 3ος, 6ος, 10ος, 13ος, ἔξηντα ἥμηρον.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΠΕΙΡΟΔΟΣ (1894-1914)

Τόμοι 5: τῶν ἔτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὃν ἕκαστος τιμᾶται: «Ἄδετος φρ. 3—Χρυσός. φρ. 6. Διὰ τὰς Ἐπαρχ. ἀδετος 3,50, χρυσ. 6,50 Διὰ τὸ Εξωτερ. » 4.— 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἔτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὃν ἕκαστος τιμᾶται ἐλεύθερος ταχ. τελῶν: «Ἄδετος φρ. 7—Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 9: τῶν ἔτῶν 1906 ἕως 1914, ὃν ἕκαστος τιμᾶται:

«Ἄδετος φρ. 8—Χρυσόδετος φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 150ον Διαγωνισμοῦ Λύσεων
Ἀπριλίου—Ιουλίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχοι τῆς 16ης Αὐγούστου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθέσμιας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιεύθη.

350. Δεξιγρίφος

Μετοχὴν ἐνώνω
Μὲ φύγγον μουσικὸν
Καὶ σοῦ φωνέρων
Ἄρχασθι μας σοφόν.

«Εστάλη ἡπὸ τὸ Εὐκωνάνι

351. Στοιχειώργιφος

Εἰς ἐπίρρημα τόπου
Ἐνα γράμμα δὲν φορτώσῃς,
Εἰς πτηνὸν ποῦ τὸ τρώμε
Θὰ τὸ μεταμορφώσῃς.

«Εστάλη ἡπὸ τὸ Εὔδοσον τοῦ Μεσολογγίου

352. Στοιχειώργιφος

Ἄνδρὸς ὄνομα κοινὸν.
Ἄν τὸ ἀποκεφαλίσῃς
Καὶ τὸν τόνον τοῦ κινήσῃς,
Κάμνεις κάτι μουσική.
«Εστάλη ἡπὸ τὸ Παντοκράτορος

353. Αἴνυμα

Φυτὸν τὸ φρενικόν μου,
Πτηνὸν τὸ θηλυκόν μου.

«Εστάλη ἡπὸ τὸ Εὔδοσον Περίκλεις

354. Ψυρωνίκηλον

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *